

Uchwała Nr IX/ 59 / 2019
Rady Miejskiej w Prabutach
z dnia 29 maja 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Prabutach.

Na podstawie art. 18 b. ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym j.t. (Dz.U. z 2019 poz. 506) oraz § 105 i 109 Statutu Miasta i Gminy Prabuty stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XIII/87/2015 Rady Miejskiej w Prabutach z dnia 28 października 2015 roku w sprawie uchwalenia Statutu Miasta i Gminy Prabuty (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2015 r. poz. 4345, z 2017 r. poz. 3419) wraz z późniejszymi zmianami po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji postępowania - Rada Miejska w Prabutach uchwala co następuje:

§ 1

Postanawia się, uznać skargę na działalność Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Prabutach za bezzasadną, ponieważ w toku postępowania nie znajduje się podstaw do uznania słusznych zarzutów wnoszonych przez skarżącego. Szczegółowe uzasadnienie przedstawia załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Prabuty.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Prabutach

Włodzimierz Jan Wiśniewski

UZASADNIENIE

Do Rady Miejskiej w Prabutach wpłynęła skarga p. Piotra W. na działalność Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Prabutach, w której skarżący zarzuca nieprawidłowe zachowania pracowników Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, wobec rodziny matki skarżącego.

Akta sprawy bardzo szczegółowo rozpatrywała Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej.

W toku postępowania ustalono, że MGOPS sytuację rodziny matki skarżącego monitorował od ok.25 lat.

Od roku 2006 wsparcie i pomoc rodzinie zyskały na intensywności, gdyż stan zdrowia matki uległ znacznemu pogorszeniu i wskazane było wsparcie w formie usług opiekuńczych. Wszyscy członkowie rodziny cierpieli na szereg chorób somatycznych, jak zaburzenia natury psychicznej. Pracownicy przez wiele lat dokonywali wszelkich starań, by cała rodzina jak najdłużej pozostała w miejscu zamieszkania i w miarę własnych możliwości funkcjonowała w środowisku. Na przełomie lat pomoc rodzinie udzielana była w różnej formie, w zależności od bieżących potrzeb jej członków i możliwości Ośrodka.

Oto przykłady wsparcia:

- pomoc rzeczowa (wymiana wersalek, zakup nowej pralki, przekazanie telewizora, zamiana kuchenki z gazowej na elektryczną – z uwagi na bezpieczeństwo rodziny i sąsiadów, żywność: w formie obiadów oraz paczek żywnościowych),
- pomoc w formie usług opiekuńczych: sprzątanie, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów, pomoc w utrzymaniu higieny osobistej, kontakt z lekarzem rodzinnym),
- pomoc finansowa.

Rodzina zajmowała komunalne mieszkanie, składające się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki na parterze budynku mieszkalnego przy ul. Sanatoryjnej w Prabutach. Mieszkanie ma centralne ogrzewanie, ciepłą i zimną wodę. Lokal od wielu lat nie był remontowany, wyposażony w stare sprzęty gospodarstwa domowego. Ze względu na schorzenia rodzina nie dbała o porządek w mieszkaniu, które było zadymione przez spalanie nieograniczonej ilości papierosów.

Dochód rodziny wynosił około 4.500,00 zł miesięcznie, jednakże mimo posiadanych środków finansowych zadłużenie za mieszkanie wynosiło około 40.000 zł. Nieumiejętne gospodarowanie budżetem domowym doprowadziło do zaciągania przez rodzinę kredytów, które nie były spłacane i dochodziło do zajęć komorniczych, co skutkowało brakiem pieniędzy na zaspokojenie podstawowych potrzeb, tj. zakup żywności. Należy w tym miejscu podkreślić, że środki finansowe były marnotrawione na różnego rodzaju używki: papierosy, alkohol, kawę, słodczyce. Ponadto rodzina potrafiła miesięcznie przeznaczyć na leki nawet 1.200 zł, które były zbędne. Dochodziło do zatrucia na skutek przyjmowania dużych ilości leków. Udzielana pomoc w formie gorących posiłków została wstrzymana ze względu na wyrzucanie obiadów do śmietnika.

Świadczona pomoc w formie usług opiekuńczych była odpłatna zgodnie z Uchwałą Rady Miejskiej. Przy posiadanych przez rodzinę dochodach, opłaty za usługi powinny wynosić w 2017 r. - 2,59 zł za godzinę, jednak ze względu na sytuację, opłata ta

został zmniejszona do 0,86 zł za godzinę. W 2018 r. doszło do zadłużenia za usługi w wysokości 240,37 zł, które zostało umorzone po śmierci matki. W mieszkaniu pozostało dwóch niepełnosprawnych braci, dla których w dalszym ciągu była udzielana pomoc w formie usług opiekuńczych nieodpłatnie, gdzie przy posiadanych dochodach odpłatność ta powinna wynosić 3,21 zł za godzinę (średnio za miesiąc 128 zł). Po śmierci matki, synowie wyrazili zgodę na pomoc w formie obiadów, które codziennie trafiały do podopiecznych.

Sytuacja zdrowotna członków rodziny z roku na rok ulegała pogorszeniu, co zmusiło tutaj. Ośrodek do wystąpienia na drogę sądową w celu umieszczenia członków rodziny w domu pomocy społecznej, gdzie oprócz zaspokajania potrzeb bytowych, rodzina objęta zostałaby pomocą lekarską i pielęgniarczą. Zachowanie chorych braci stanowiło realne zagrożenie dla ich bezpieczeństwa oraz dla otoczenia, dlatego też asekuracyjnie do mieszkania uczęszczały dwie opiekunki jednocześnie. Praca z rodziną była niezwykle trudna i wyczerpująca, gdyż oprócz agresji słownej, członkowie rodziny oporni byli do wykonywania czynności higienicznych (nie wyrażali zgody na mycie, zmianę odzieży).

Opiekunki oraz pozostali pracownicy Ośrodka z empatią i taktem podchodzili do swoich podopiecznych, poświęcając często swój prywatny czas oraz przeznaczali na pomoc własne środki finansowe, jednakże niejednokrotnie doświadczali bezpodstawnych oskarżeń ze strony brata mieszkającego poza granicami kraju. Skarżący nie współpracuje z pracownikami Ośrodka, w żaden sposób nie działał na poprawę funkcjonowania swojej rodziny.

Działania pracowników MGOPS w Prabutach doprowadziły do zabezpieczenia braci, z których jeden od dnia 9 kwietnia 2019 r. przebywa w domu pomocy społecznej, natomiast drugi odbywa leczenie w szpitalu psychiatrycznym, a po hospitalizacji zostanie również umieszczony w dps.

Postępowanie tutaj. Ośrodka na rzecz rodziny były słuszne i wyczerpujące wszelkie możliwości, jakie posiadał Ośrodek poparte opinią Sądu, kuratorów zawodowych, służby zdrowia i społeczności lokalnej.

Z uwagi na powyższe Rada Miejska na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznała skargę za bezzasadną.